

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Index Articvlorvm seu capitum VII. opusculor[um] sequentis heptalogi: in
quo A primam chartæ faci em, B vero denotat secundam.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

N V N C V P A T O R I A.

tu ab amiculo sanguine iuncto, hoc breue munu-
 sculum: quo si gratificatū tibi didicerimus, nec
 nos poenitebit vel laboris quem germanus tulit
 (quo ex commissione capituli sui generalis, ac
 superiorum omnia imprimenda transcribi præ-
 liscq; parari curare habet) ve expensarum ex
 tenuitate mea. Quinimo grauiora a nobis expe-
 ctabis. Vale. Et pientissimo deo nobiscum gra-
 tias age, qui magno suo munere nouum hunc
 auctorem & ecclesiæ iubar hoc tempore,
 quo mundus impietatibus ac hæresibus
 hæreticisq; suis impijs scriptis omnia
 contaminantibus plenus est, ex-
 citare dignatur. Ex Acade-
 mia nostra Colonienf.
 Anno. M. D. XXX
 iplis ferijs diui Bru-
 nonis Agrippi
 nēsis, primi
 patriarchæ instituti Carthusiani.

INDEX ARTICVLORVM

seu capitum VII. opusculorū sequentis
 heptalogi: in quo A primam chartæ faci-
 em, B vero denotat secundam.

¶ Speculum amatoꝝ mūdi vnico absoluitur
 Arti. Et ponitur loco proemij totius opis. Primum

¶ De arcta via salutis & mundi cōtemptu ba-
 bet Articulos. 5 6. Secūdam.

Prooemium. Indicabo tibi o hō, qd sit bonū. f. 1. a
 Quam diligenter sint audienda verba dei. 2. b.
 De duplici hominum via 4. b.
 De triplici genere viatorum. 5. b.
 De arcta via salutis: & lata via perditionis. 8. a
 Increpatio ignauitæ, negligētæ, atq; acciditæ nra. 10. a

INDEX

- Introductio scripturarum, ex quibus elucescit quã ar-
 cta sit via salutis** 10. 11b
**Quomodo, non obstante q̄ arcta sit via salutis, nihilo-
 minus iugũ Christi suaue est, & onus eius leue.** 14. a
**Quid sit contēnere, relinq̄re, & nõ diligere mundũ: &
 quid in tali loquutione noĩe mũdi designet.** 15. b
De triplici motiuo contēptus mundi in generali. 18. a
**Quod propter bonitatem dei, & eius amorem induci
 debeat homo ad mundi contemptum.** 18. b
**Inductio ad contemptum mundi, ex zelo honoris di-
 uini.** 20. b
**Quod consideratio beneficiorum dei, præsertim passi-
 onis Christi, ad mundi contemptum nos debet in-
 ducere.** 22. a
**Incitatio ad mundi contemptum, ex consideratione, p̄-
 missorum dei** 23. b
**Prouocatio ad mundi contemptum, ex eo q̄ ipsemet
 Christus verus homo & deus perfectus, in propria
 persona hoc ipsum consuluit** 26. a
De mundi contemptu, exemplo Christi. 27. a
**De his que nos ad mundi contemptum inducere debēt
 ex parte nostri. Et primo q̄ consideratio periculo-
 rum nostrorum ad hoc inducit.** 28. a
**Quod contemnendus est mundus propter difficulta-
 tem consequendi salutem in eo.** 30. b
**Excitatio ad mundi contemptum, ex consideratione
 profectus inde nascentis, & ex desiderio veræ ac di-
 uinæ perfectionis.** 32. a
**Quod quatuor nouissimorum intenta consideratio ad
 mundi contemptum eminenter inducit.** 33. b
**Quod ad contemptum mundi potissimum nos inducē-
 re debet gloria beatorum.** 36. a
**Q̄ inquietudo, labor, & afflictio mũdi amorē cõcomi-
 tates, ad mũdi contēptũ merito inducere debēt.** 38. a
**Quod dispendiũ spiritualis profectus, seu amissio tem-
 poris, ex mundi amore proueniens, ad despectũ mũ-
 di inducere debet.** 40. b
De contemptu mundi & temporalium ex considerati-

ARTICVLORVM.

- one vanitatis & mutabilitatis & fugacitatis, seu breuitatis eorum, presentisque vitæ. 46. b
- Quod contemnendus est mundus, & ea q̄ mundi sunt, propter eorū maliciam & continuam læsionem quā suis amatoribus ingerit. 45. a
- De nobilitate deformis animæ sanctæ, deum feruenter amantis: & inestimabili vilitate animæ induratae seu peccatrici. 48. a
- De quibusdam mundi vanitatibus euitandis. Videlicet risu, ludis, iocis choreis, aleis, & verbis inanis. 50. b
- Contra superfluitatem diuitiarum: & quare superfluitas ista sit in culpa, præsertim in clericis. 51. b
- Quod nihil periculosius quam in hoc seculo temporaliter prosperari, nec a deo paterne castigari. 51. a
- Quod non vitet peccata mortalia, qui non curat solite vitare venialia. Et de amico fideli, ac familiari habendo, qui timoratus sit. 54. b
- De modo orandi & psallendi: horisque canonicis persoluendis. 55. b
- De vanitate mundi & exemplari inductione ad hoc secundum Hugonem. 58. a
- De clericis, ex dictis sancti Bernardi. 57. a
- De contemptu mundi secundum Philophos. 60. b
- De vita solitaria. 61. b
- De honesta cōuersatione clericorum 65. b
- De vanitate mundi, vitæq̄ presentis breuitate ex verbis beatissimi Augustini. 68. b
- De** granitate et enormitate peccati, habet articulos viginti duos Tertium.

Deus solus est, & cogitationem eius nemo auertere potest. Proœmium. 71. a

Quod sola peccata constituunt rationabilem creaturam deo displicentē, aspernabilem atque odibilem. 72. a

Quod tota moralis sacre scripturæ doctrina ad peccata

INDEX

cati de uitationem quodam modo ordinatur.	73
Quod grauitas enormitasque peccati pensatur ex se in generali loquendo.	74. b
Quid sit peccatum.	75. b
De enormitate peccati ex parte bonitatis diuinæ: cui peccator peccando præfert bonum caducum atque mutabile.	77. a
De enormitate peccati ex parte maiestatis & autoritatis diuinæ, quæ in peccato inhonorat.	78. b
De enormitate peccati ex parte sanctitatis atque iustitiæ mentis diuinæ.	79. b
De enormitate peccati ex consideratione charitatis diuinæ, qua deus præuenit, prædilexitque nos.	81. a
De enormitate peccati ex parte beneficiorum dei.	82. b
De enormitate peccati ratione diuinæ præsentia omnia intuentis.	84. b
De enormitate peccati ex parte peccatis.	85. a
De enormitate peccati ex parte materiae circa quã, seu obiecti.	87. b
De enormi peccati ex parte circumstantiarum ac finis.	86. a
De fugibilitate, odibilitate, & deformitate peccati.	89. a
Contra eos, qui amplius timent, vitant & odiunt malum poenæ quã malum culpæ.	91. a
Quomodo diuersi diuersis ex causis atque motibus vitant peccata.	91. b
Quod peccati enormitatem in hac vita plene comprehendere non ualemus.	91. a
De diuersis effectibus ac nocuentis peccati.	94. b
De nocuentis & effectibus peccati uenialis.	98. b
De infinita misericordia dei.	99. b
De his ex quorum consideratione peccata efficacius uitantur.	101. a
Quo habere se debet, qui ad perfectionem cupit peruenire.	103. b
De conuersione peccatoris Dialogus habet articulos undecim.	
C onuerrere ad dñm deũ tuũ. Proœmium.	105. a
Captatio beniuolentiæ peccatoris.	106

ARTICULORVM

Quā periculosū, impiū, & dānosum sit pœnitentiā vsq̃ ad tēpus aegritudinis, aut senectutis differre. 108. b

Declaratio per scripturarum testimonia & exempla, q̃ paucissimi vere in fine vitæ pœniteant, qui antea scelerate vixerunt. 112. a

Commemoratio horum, quæ ad turpium ac prauarū delectationū, detestationem, ac fugā inducūt. 113. a

Quod enorme crimen sit adulterium: & qualiter intelligendum sit, q̃ aliqui sancti in veteri testamento, ac lege naturæ, leguntur concubinas habuisse. 115. a

De multis remedijs contra vicia carnis. 117. b

Exhortatio ad cupiditatem vitandam. 119. a

Quod ad veraciter Christianum pertinet, gloriam & honorem mundi, laudes humanas, promotionem ad præsidendum, aspèrari, ac fugere. 121. a

De his quæ ad horrorem & fugam peccati inducunt, & de enormitate ac grauitate peccati, de stulticijs quoque peccatiū, & de effectibus viciorum. 125. a

Exhortatio, confortatio, & consolatio, ad aggrediendum viriliter ac iucunde viam salutis, pœnitentiā salutarem, conuersionem perseuerantem. 127. b

Qualiter pœnitens & conuerti volens, debeat inchoare, prosequi, & complere 130. a

¶ De fonte lucis et semitis vite, habet articulos 25.

Quis sapiēs & intelliget ista. Proœmiū 131. b

De multiplici via, de q̃ sacra ait script. 133. b

Qualiter dominus nŕ Iesus Christus sit via purgatiua, illuminatiua, & perfectiua. 135. a

Quid sit via purgatiua formalis: & de mō exercitandī in ea. 137. a

Qualiter in via purgatiua debeamus nos quotidie exercere. 138. a

De prosecutione exercitiij huius: & de vigilantī consideratione bñficioꝝ dei, generalī ac specialiū. 140. a

De frequenti & affectuosa meditatione dominicæ passionis: & quibusdam generalibus remedijs atque auxilijs contra tentationes & vicia. 141. b

I N D E X

- Qualiter sacerdos ante celebrationē, in celebratione,
& post celebrationē, se habere debeat. 143. a
- Quid sit via illuminatiua. 145. a
- Qualiter in via illuminatiua exercitare se debeat ho-
mo. ibidem. b
- Quid sit contemplatio, & de speciebus eius. 147. a
- De alia assignatione & declaratiōe specterum cōtem-
plationis. 148. a
- Quid sit via vnitua seu perfectiua. 150. b
- De duplici deitatis contemplatione, & quid sit mysti-
ca theologia. 151. b
- Q̄ duobus modis ad mysticā theologiā visionem ex-
taticumque amorem, ac ardentissimam caliginis in-
ruitionem seu contemplationem præfatam per om-
nium ablationem anima perducatur. 152. b
- De sancto, ardente, diuino, ac deificante amore ad vitā
vnitiuam, ad mysticam cōtemplationem pertinen-
te, atque priuati amoris extirpatione. 154. a
- De mystica flammigera anagogica & transformatiua
contemplatione. 156. a
- De diuersis effectibus sponsi cœlestis in anima contem-
platiua, heroica, amorosa, & de actibus ac gradi-
bus charitatis ardentissimæ 158. a
- Prosequutio huius materiæ. Et quam mire & gratio-
se agat sponsus cœlestis in anima inflammata, san-
ctificata, ac deificata. 161. a
- De effectibus atque indicijs amoris extasi. 163. a
- Q̄ ad præinductam triplicem viam plurima reducan-
tur, q̄ hinc inde a doctoribus sunt cōscripta. 166. a
- Declaratio prædictorum, videlicet distinctio inter ser-
uos & mercenarios, ac secretos occultosq; filios. 166. b
- De triplici gradu reformationis internæ. 168. b
- De veritate atque multiplici veritatis distinctione, p̄-
sertim de triplici veritate, ad triplicem viam præha-
bitam pertinente. 169. b
- Q̄ deus est prima actualissima, opulētissima, ac bea-
tissima vita, & de multiplici vitæ distinctione, spe-
cialiter de triplici vita. 171. b

ARTICVLORVM.

De bonis industrijs, quibus ad incrementū virtutū, & ad pfectionē, contēplationisq; grām puenit. 173. a

Deuotū p̄cordiale h; articulos 18.

Sextum

Quid dilectē mi, quid dilectē. Procemū. 175. a.

De q̄litate & cōditione mentis humanæ. 175. b

Quomodo gratia dei sit cā atq; origo ois me
ritoriæ operationis in nobis, 177. a

Quid sit illud vnum, quod Christus dñs necessarium
esse. differuit. ibidem. b

Quod vniuersa mentis nostræ intentio atque propo-
sitū in consideratione ac desiderio huius vnus figi
debeat. 178. a

De iugi atque sollicita custodia cordis. ibidē. b

De septem meditandis secundum tempora certa. 180. a

De quotidiana profectu, & optimo fructu exercitio-
rum nostrorum. ibidem. b

De duplici incitamento diuini amoris. 181. b

Quod magnum sit incitamentū custodiæ cordis in di-
uina p̄sencia maiestatis cogitare se sp̄ existere. 182. b

De cœlesti ac æterua felicitate sanctorū. 183. b

De salubri meditatione mortis. 185. b

De intenta consideratione beneficiorum dei. 186. b

De iusto ac metuendo dei iudicio. 187. b

De p̄nis inferni. 189. a

De passionē Christi. 190. a

De recordatione humili propriorum peccatorū. 191. a

De præparatione ad ministerium celebrationemque
missæ 192. a

De solido cibo perfectorum 193. a

Dialogus patroni ad canonicum.

Hic cum aliquot carminibus loco conclusionis, seu ap̄ Septimū
pendicis ponitur. folio 196.